

[Arne Bjerregaard]

ikke husker forkert, så havde der nær udviklet sig en Falklandsøkrise, da jeg tillod mig at træde på en sommerhusgrund, som vist tilhørte et fremtrædende medlem af socialistisk folkeparti. Altså: dér holder man også totalt på den private ejendomsret. Men i teorien kan man selvfølgelig fremføre en masse principper, som visse af de svage, som man i grunden ikke er interesseret i, kan hyldes. Når man beskylder os for at være et borgerligt parti, ja, så er vi nok ikke, når man noterer sig det, jeg her har sagt, en pind mere borgerlige end de andre på den side. Men vi bliver rubriceret dér, og de andre bliver rubriceret som socialistiske partier, som faktisk ikke ønsker en socialistisk stat – og held for det! – og derfor kan de såmænd fremføre mange fornuftige ting.

Det, som er problemet i øjeblikket, er, at den midterpolitik, vi ønsker at stå på, hvor vi altså ikke er rubriceret som et borgerligt parti, men ønsker total respekt for de menneskelige frihedsrettigheder, og hvor vi ønsker at være med til at hjælpe de svage og stække de stærke, vil regeringen ikke være med til. Den ønsker ikke denne midterpolitik. Den ønsker af taktiske grunde at hælde til den ene side, hvor man teoretisk vil noget andet end i alt fald den politik, vi ønsker at stå for. Vi ønsker i kristeligt folkeparti hverken et højrevendt styre herhjemme eller et venstrevendt styre. Vi ønsker som sagt et styre, som er bygget på den midterpolitik, som tager rimeligt hensyn til alle samfundsgrupper, og som ikke snakker om klassedeling i samfundet og klassekamp osv., men som snakker om: hvad kan vi gøre for at skabe de bedst mulige betingelser for alle i dette samfund og samtidig bevare friheden for den enkelte? Det er vores målsætning, og det er det, vi vil arbejde for. Når regeringen ikke vil være med til at føre den midterpolitik, så tvinges vi andre til at sige: ja vel, så må vi i alt fald med andre prøve på at rykke den gruppe derovre ind mod midten; der er ikke anden vej.

Regeringen har selv valgt, at sådan skal det være, at der skal være denne gruppering i stedet for samarbejde. Det er ulykkeligt for fremtiden, det skaber nogle politiske problemer, det skaber nogle problemer i folketinget, og det skaber en hæmning, som bevirker, at man ikke kan gennemføre det, som skulle gennemføres. Men det vil tiden jo vise om et par år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Med hensyn til udvalgsbehandling stiller jeg følgende forslag:

Lovforslagene under punkterne 13–31 henvises til skatte- og afgiftsudvalget, og lovforslaget under punkt 32 henvises til socialudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om stats- tilskud til udnyttelse af vedvarende energikilder m.v.

(Lovforslag nr. L 220. Fremsat 19/5 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Mette Groes (S):

Den socialdemokratiske gruppe vil med glæde støtte det foreliggende lovforslag, som vi synes er godt og nyttigt. Den forhøjede tilskudsprocent vil blive til glæde for både forbrugere og fabrikanter.

Det er en kendt sag, at især solvarme- og vindkraftanlæg er blevet lovlig kostbare for forbrugerne, og at det kniber for producenterne at holde en produktion i gang. Det håber vi at råde bod på ved stigningen fra 20 til 30 i tilskudsprocent. At det også vil gavne beskæftigelsen og mindske energiforbruget, f.eks. af olie, er kun glædeligt.

Vi tilslutter os også forhøjelsen af grænsen for, hvornår projekter skal til godkendelse i energistyrelsen. Endelig finder vi det klogt at fastsætte ikrafttrædelsesdatoen til 19. maj. Det sikrer mod produktionsstop og giver lovens nyttevirkning så gode betingelser som muligt.